

[Pia Kjærsgaard]

har, kan det ikke nytte noget, at man, som jeg sagde i min ordførertale, tager munden fuld, som jeg føler at både Socialdemokratiet og SF gør. Lad os se på de svageste. Jeg tror nok, vi er enige om, SF og Fremskridtspartiet, at de svageste i vort samfund er vores folkepensionister. Jeg betragter ikke folk, der vil på barselorlov, heller ikke dem, der skal have uddannelsesstøtte, som de svageste. Det gør jeg faktisk ikke. Men jeg betragter i allerhøjeste grad folkepensionister som de svageste. Jeg synes hellere, at man må slå pjalterne sammen og sige, at så gør vi noget for dem i stedet for – og jeg ved jo godt, hvorfor man gør det – man tager hele dette store, brede vælgerunderlag, for der er så behageligt mange, men det koster uendelig mange penge. Det koster trods alt ikke så meget at forhøje folkepensionen, som hvis vi skal forhøje det hele over én bank. Det er det, jeg meget, meget gerne vil være med til.

(Kort bemærkning).

Estrup (RV):

Fru Lilli Gyldenkilde behøver såmænd ikke at råbe så højt for at få Det Radikale Venstre i tale, og det hjælper ikke meget, om der står barselorlov eller sygedagpenge eller dagpenge generelt, for vi interesserer os faktisk for spørgsmålet. Det, der havde været klogere, havde været at læse forhandlingerne for godt et års tid siden, for dengang sagde vi allerede fra radikal side, at vi var færdig med fastfrysningssperioden. Før jul sagde vi det, som jeg har sagt i dag, nemlig at vi skulle genskabe forsikringsprincippet. Så der er såmænd ikke så meget nyt i det, men derfor kan man jo godt gøre lidt af en sag ud af det.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Der er da i hvert fald det nye i det, at det står i aviserne, at det nu ser ud til at kunne blive en realitet, hvilket det ikke gjorde for et år siden.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagenes overgang til anden (sidste) behandling

vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Povl Brøndsted):

Jeg foreslår, at forslagene til folketingsbeslutning henvises til socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af lovforslag nr. L 193:

Forslag til lov om ændring af lov om børnetilskud og andre familieydelse. (Tredobling af det forhøjede børnetilskud for april kvartal 1987).

Af Agerschou (SF) m.fl.
(Fremsat 11/2 87).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Socialministeren (Mimi Stilling Jakobsen):

SF foreslår, at der i april kvartal 1987 skal ske en tredobling af det beløb, der udbetales som forhøjet børnetilskud. Begrundelsen for forslaget er, at de forældre, som modtager almindeligt børnetilskud, får udbetalt det dobbelte beløb i de to første kvartaler af 1987.

Som det er medlemmerne af i hvert fald socialudvalget bekendt, har jeg allerede flere gange besvaret spørgsmål om denne problemstilling, og derfor synes jeg måske ikke, at det i dag er stedet til at friske hele forhistorien op. Det er et led i skattereformen, og Socialministeriet har været entreprenør for lovforslaget.

Jeg synes i stedet, man skulle se på, hvad der udbetales til børnefamilierne i 1987. Fra 1. juli 1987 får alle 1.250 kr. pr. kvartal, altså 5.000 kr. om året i børnefamilieydelse pr. barn. Enlige forsørgere får børnefamilieydelsen ud over, hvad de hidtil har fået i forhøjet og ekstra børnetilskud. Dette gælder derimod ikke de familier, der får almindeligt børnetilskud, da denne form for børnetilskud afskaffes. Når den nye børnetilskudslov træder i kraft 1. juli 1987, får de efter denne dato alene børnefamilieydelsen. Til gengæld får de dobbelte portioner almindeligt børnetilskud i

[Socialministeren]

de to første kvartaler af året, så resultatet for alle såvel enlige forsørgere som andre på årsbasis i 1987 bliver, at de får 4 portioner børnetilskud som hidtil plus et halvt års børnefamilieydelse.

Hvad betyder det så i kroner og øre for de enkelte familier? Et ægtepar med 1 barn og en socialindkomst under 194.000 kr. får i 1987 i alt udbetalt 4.932 kr. En enlig forsøger med 1 barn, samme socialindkomst, får i 1987 i alt udbetalt 8.924 kr. Den enlige forsøger får altså omkring 4.000 kr. mere i tilskud til barnet, end ægteparret får.

Først efter overgangsåret 1987 slår forskellen mellem enlige forsørgere og andre helt igennem. Det gør det ved, at de enlige får både familieydelsen og de hidtidige børnetilskud, mens de andre kun får børnefamilieydelsen.

Et ægtepar med 1 barn får i 1988 5.000 kr. i børnefamilieydelse. En enlig med 1 barn får i 1988 i alt 11.424 kr. Forskellen er altså 6.424 kr. i 1988. Endelig skal jeg minde om, at der for de enlige forsørgere bliver den yderligere forbedring, at børnetilskuddene løber til det 18. år uden indtægtsregulering.

Det er regeringens opfattelse, at de foranstaltninger, der er gennemført med hensyn til forbedring af børnefamiliernes økonomiske vilkår, tilgodeser samtlige børnefamilier, og vi kan derfor ikke støtte SFs lovforslag.

Jeg kan godt se, at det kan være pinagtigt for nogle mennesker, uanset at de får langt mere i tilskud, end de nogen sinde har fået, at der er andre mennesker, der bliver reguleret på et tidligere tidspunkt, end de selv bliver. Tanken kan gøre dem dybt deprimerede. Jeg må bare afvise den tankegang.

Erik B. Smith (S):

Socialdemokratiet sikrede under skattereformforhandlingerne, at der blev gennemført større forbedringer til enlige forsørgere end til andre børnefamilier. Det skete gennem en konkret udformning af børnefamilieydelsen.

Børnefamilieydelsen erstatter det nuværende almindelige børnetilskud. Enlige forsørgere modtager ikke almindeligt børnetilskud, men forhøjet og ekstra børnetilskud, og disse børnetilskud fortsætter uændret.

Konstruktionen betyder, at enlige forsørgere får udbetalt de 5.000 kr. i familieydelse oven i det børnetilskud, de hidtil har modta-

get. For også at sikre enlige forsørgere, der modtager bistandshjælp, blev det aftalt, at beløbet ikke må indgå i beregningerne af bistandshjælpen, men udbetales ud over det hidtil fastsatte beløb.

Nu til spørgsmålet, som rejses her af SFs lovforslag. Børnefamilieydelsen udbetales første gang i juli kvartal 1987, og den betyder, at enlige forsørgere opnår en forbedring på 2.500 kr. i 1987. For at samboende med lave indkomster også kan opnå en forbedring på 2.500 kr. allerede i 1987, har man aftalt forligspartierne imellem, at samboende får udbetalt dobbelt almindeligt børnetilskud de første to kvartaler i 1987. Samboende med lave indkomster får altså præcis den samme forbedring i 1987 som enlige forsørgere. Den eneste forskel er, at samboende får forbedringen fordelt jævnt ud over hele året, hvori enlige forsørgere får forbedringen i de to sidste kvartaler i 1987.

I 1988 og fremover vil de enlige forsørgeres forbedringer være dobbelt så store som de samboendes, der er berettiget til fuldt almindeligt børnetilskud. Der er altså ikke tale om, at enlige mister noget i forhold til tidligere. Tværtimod får de en forbedring på 2.500 kr.

Afslutningsvis vil jeg sige, at Socialdemokratiet naturligvis ikke vil være imod, at man giver yderligere beløb til enlige forsørgere. Men vi har lavet en aftale, og skal det her ændres, skal de partier, der har truffet den aftale, naturligvis være enige om det.

Merete Aarup (KF):

Socialministeren har i sit udførlige indlæg gjort rede for baggrunden for, at regeringen må tage afstand fra dette forslag fra SF. I den forbindelse kan jeg også henvise til det bilag, vi allerede i oktober 1986 har fået i socialudvalget, hvoraf både fremgår procentvis og konkrete oplysninger om konsekvenserne for udbetaling af børnetilskud til familier og enlige forsørgere.

Vi står naturligvis fra konservativ og CDs side fuldt inde for den aftale, vi i forbindelse med skattereformen indgik med Socialdemokratiet og de Radikale og dermed de meget betydelige økonomiske forbedringer, som børnefamilierne fik.

Selv om den procentvise stigning for 1986-87 vil være større for gifte forsørgere

[Merete Aarup]

end for enlige, vil enlige alligevel i 1987 modtage et betydelig større tilskud, ca. 9.000 kr. årlig, end gifte forsørgere. For 1988 vil, som også ministeren nævnedes det, enlige få såvel familieydelsen som de hidtidige børnetilskud, mens alle øvrige kun vil få børnefamilieydelsen.

Den konservative og CDs gruppe må derfor, også fordi lovforslaget vil koste ca. 230 mill. kr., afvise dette.

Hanne Severinsen (V):

Med hensyn til selve det tekniske synes jeg næsten ikke, man kan tilføje noget. Der er tale om, at de enlige forsørgere får deres forbedring noget senere, men de får en forbedring, og de får en meget betydelig forbedring. Derfor synes jeg, at det er mærkeligt, at man prøver at sætte folk i hovedet, at de nu skal prøve at protestere – vi har alle sammen fået en masse breve – fordi der isoleret set er andre, der i første omgang får lidt mere. Man glemmer at tænke på, at når der er gået ½ år, får man selv, og når der er gået 1 år, får man virkelig meget mere.

Jeg synes, det er beskæmmende, at man på den måde forsøger at drive misundelsespolitik. Jeg kan slet ikke forstå, at SF overhovedet vil gå ind i den diskussion, for der er ingen tvivl om, at det bliver langt bedre at være enlig forsørgere, når skattereformen slår fuldt igennem.

Aase Olesen (RV):

Det Radikale Venstre kan ikke støtte dette lovforslag fra SF om at tredoble det forhøjede børnetilskud for april kvartal 1987.

Baggrunden for, at skatteforhandlerne måtte gennemføre børnefamilieydelsen i skattereformen på 5.000 kr. pr. 1. juli og ikke pr. 1. januar 1987, var, at vi manglede provenu, da vi havde forhandlet os frem til, hvilke overgangsregler der skulle gælde i skattereformen. For at skaffe det provenu blev man enige om at sætte børnetilskudsreglerne i kraft 1. juli 1987 og samtidig gøre noget for dem, der kom ind under skattereformens regler allerede fra 1. januar 1987, altså dem, der kunne siges at blive ramt af det, nemlig familier med børn.

Den ordning, vi fandt frem til, var enkel og let gennemførlig, nemlig at fordoble de børnetilskud, som allerede var regnet ud eller

i hvert fald ville blive regnet ud pr. automatik. Dermed ramte man lige præcis de familier, man ønskede skulle have glæde af dette, nemlig først og fremmest dem, der har fuldt børnetilskud, og med en aftrapning til de mere velstillede familier.

Jeg deler ministerens forbløffelse over den forargelse og de protester, som den overgangsregel har ført til. Jeg har faktisk ikke i de 7-8 år, jeg har beskæftiget mig med socialpolitik, oplevet en mere urimelig proteststorm end denne. Det har handlet om folk, ofte socialrådgivere, eller hvad de ellers har været, med rimelige indtægter, som er kommet og har påvist, at nu var der nogle, der fik lidt mindre forbedringer end andre, og at man relativt ikke fik så meget som nogle andre. Når man nu ved, at det ikke mindst har været de lavtlønnede samboende og lavtlønnede samgifte, der har haft problemerne, fordi de stødte ind i alle de mange aftrappingsregler, vi har omkring daginstitutionstakster og fripladsgrænser osv. osv., må jeg nok sige, at det er et stift stykke, at man har fået så mange protester fra folk, som vitterlig set på årsbasis får fordel af denne ordning.

Det skuffer mig, og jeg må sige, at hvis man har den holdning – og den må SF åbenbart dele, når man fremsætter forslag her – lægger man i og for sig al fordelingspolitik på hylden. Hvis alle altid skal have relativt lige meget, så kan vi godt holde op med at omfordele i dette samfund. Det skuffer mig, at SF er hoppet på den limpind.

Kofod-Svendsen (KRF):

Kendsgerningerne er, at tager vi 1987 og især hele 1988, eller tager vi de to år 1987 og 1988 sammenlagt, får alle med børn øgede børnetilskud. Man kan så finde ud af, at der er nogle, der i en bestemt periode får mere end andre. Det er ikke sådan, at man tager fra nogen, men vi er ude i spørgsmålet, hvor man yder nogle mere end andre. Der er blevet redegjort for overgangsregler osv., det skal jeg ikke gentage, men for mig er det væsentligt at få slået fast, at man øger børnetilskuddene. I stedet for at regne pr. kvartal synes jeg, det måtte være rimeligere at regne pr. år og så konstatere, at alle får en forbedring, og det må være det væsentlige.

Man kan da altid drøfte, om de burde få yderligere forbedringer. Men dér løber vi ind

[Kofod-Svendsen]

i problemet om, hvor pengene skal komme fra. Endelig: er det så det mest socialt rimelige lovforslag, man har kunnet fremsætte, som vi har til behandling her? Det vil jeg gerne have lov at sætte spørgsmålstegn ved.

Pia Kjærsgaard (FP):

Fremskridtspartiet har som bekendt ikke været med i skattereformen og gud ske tak og lov for det. Derfor kan vi naturligvis heller ikke på nogen måde støtte dette lovforslag fra SF. Vi ser, at SF har sat tal på, hvad det kommer til at koste, men jeg kan kun blive ved med min evindelige sang, havde jeg nær sagt, om, hvor man så vil få pengene fra i stedet for.

Fremskridtspartiet synes faktisk, at det børnetilskud, der bliver givet nu ifølge skattereformen, er rigelig dyrt, og vi kan under ingen omstændigheder medvirke til det her forslag.

Tinning (VS):

Det er sådan set lidt synd, for her har vi regeringspartierne og de Radikale og Socialdemokratiet i fuld gang med at gøre noget godt for børnefamilierne. Så bliver de udsat for en storm af protester fra nogle enlige forsørgere. Det er jo synd, når man vil gøre det så godt, og så bliver det så skidt. Så kan man vælge at sige, at det skyldes, at folk åbenbart ikke har forstået, hvad der foregår, og det er højst kritisabelt. Jeg tror, at den første lære, man skulle drage af det, er, at det åbenbart ikke er lykkedes at forklare det specielt godt. Man er ikke kommet ud med, hvad det var, man gjorde. Det er jo trist.

Når vi så ser på, hvad der sker, siger fru Aase Olesen, at de enlige forsørgere i virkeligheden får forbedringer set på årsbasis, så hvad er der at brokke sig over, hvad er der at kritisere? Det er fuldstændig rigtigt, det gør de enlige forsørgere, men det, som fru Aase Olesen også sagde, var, at bevarer, de får noget, de får ikke lige så meget som nogle andre, men det behøver man vel egentlig ikke kritisere, og hvis ikke man vil gå ind på vores tankegang, opgiver man enhver form for fordelingspolitik. Det mener jeg nu er at stramme den lidt.

Det, vi vel så skal diskutere, er: er de enlige forsørgere som gruppe en gruppe, hvor vi siger, at de behøver ikke så meget som nogle

andre? Er det det, der ligger i fru Aase Olesens fordelingspolitiske betragtninger? Det ligger ikke i mine.

Jeg vil godt være med til at diskutere fordelingspolitik, men jeg synes, det, som er sket her, er, at man har fået lavet en lovgivning, som altså betyder, at nogle siger, at de ikke får så meget som nogle andre, og det er de utilfredse med. De kritiserer og råber op. Det forstår vi fuldt ud i VS, og vi er meget positive over for lovforslaget fra SF.

Agerschou (SF):

Som det fremgår af bemærkningerne, er formålet med SFs lovforslag at give enlige forsørgere, der modtager forhøjet børnetilskud, en tilsvarende forbedring i overgangsperioden her i foråret 1987, som den forbedring, modtagere af almindeligt børnetilskud får.

Det kom noget bag på os, da vi i september 1986 opdagede, at det faktisk kun var det almindelige børnetilskud, der skulle fordobles i det første halvår af 1987. Det betyder naturligvis også, at vi må erkende, at vi på et eller andet tidspunkt for sommerferien 1986 har sovet i timen. Vi bemærkede af udsendte pressemeddelelser, at det åbenbart også kom bag på i hvert tilfælde et af de partier, der står bag skattereformen, og jeg skal undlade at sige, hvilket parti det var. Helt sikkert kom det aldeles bag på mange enlige forsørgere, der havde forventet en forbedring af også det børnetilskud, de modtager.

Der er ikke tale om, som fru Hanne Severinsen så smagfuldt var i gang med at antyde, at SF puster til nogen form for misundelse. Det, det handler om, er, at det var uforståeligt for enlige forsørgere, hvorfor deres børnetilskud ikke skulle fordobles, når det almindelige børnetilskud blev fordoblet. Her var det heller ikke til større hjælp, at det ikke krystalklart fremgår af de meddelelser, der før jul er blevet udsendt af kommunerne, at det udelukkende er det almindelige børnetilskud, der bliver fordoblet i den periode, vi taler om.

Hvad er så begrundelsen for ikke at fordoble det forhøjede børnetilskud? Under efterårets debat i Folketingets socialudvalg og også her i salen kunne vi høre, at der er to. Den ene begrundelse går ud på, at forholdet bliver rettet i hvert fald noget op set på års-

[Agerschau]

basis. Det har vi aldrig bestridt, og vi har aldrig nogen sinde sagt, at det forhøjede børnetilskud blev forringet. Det, vi har sagt, er, at enlige forsørgere ikke får nogen forbedring i overgangsperioden, og at forbedringen set på årsbasis er procentvis mindre end for dem, der modtager det almindelige børnetilskud.

Den anden begrundelse – og den har vi også hørt i dag, og den fremgår af et bilag i Folketingets socialudvalg – skal søges i de tilgrundliggende økonomiske omstændigheder. Med andre ord: partierne bag skattereformen har fundet ud af, at der ikke var penge til at give enlige forsørgere en forbedring i den overgangsperiode, vi taler om.

Resultatet er grotesk. Som vi har påvist i bemærkningerne til vores forslag, betyder det, at det for enlige forsørgere med 3 børn og flere faktisk bedre kan betale sig at modtage almindeligt børnetilskud i de første to kvartaler af 1987 end at modtage det forhøjede børnetilskud. Det er altså uforståeligt både for os og for de enlige forsørgere, der kan iagttage fænomenet. Det fænomen kommer de efter debatten i dag stadig til at iagttage, og jeg skal nøjes med at takke VS for den uforbeholdne støtte, VS gav lovforslaget. Det lover godt for det videre samarbejde.

Aase Olesen (RV):

SF siger, at man har været dårlig til at forklare det, og at det er det, der er baggrund for protesterne. Jamen det er udmærket, men så håber jeg da i hvert tilfælde, at SF har kunnet læse reglerne. Jeg går ud fra, at SF har kunnet forklare folk, at selv de enlige med 3 børn, som i første halvår får lidt mindre mere end dem, der er gift, når året er færdigt, har fået lige så meget som samboende forældre.

Jeg håber også, at SF har fået forklaret familierne med 3 børn, at når vi kommer frem til 1988, har et ægtepar med 3 mindreårige børn fået en forbedring på børnetilskuddene på i alt 6.104 kr., mens den tilsvarende familie med én forsørger har fået 13.400 kr.

Jeg håber, at hr. Tinning er klar over, at der ikke er ét forældrepar i 1987, der får mere end en enlig. Der er nogle, der får det samme, og det er åbenbart det, der generer SF og VS. Det må vi så tage til efterretning,

men fra og med 1988 vil de enlige klart få mere i alle tilfælde.

(Kort bemærkning).

Tinning (VS):

Det er også, hvad vi siger, fru Aase Olesen, når folk hænger i røret. Vi siger: I skal bare tage det roligt, og så skal I se på det hele, sådan for hele året, for så er det nemlig sådan, at når hele året er gået, er det sådan set gået udmærket, selv om I er enlige, og så er der, som fru Aase Olesen formulerede det, ikke nogen, der får mere.

Så siger de folk selvfølgelig til os: nå ja, det er meget godt med hele året, men er det ikke rigtigt, at for det første halve år er det sådan, at hvis jeg har 3 børn eller mere, vil jeg i virkeligheden have fordel af i det første halve år ikke at være reelt enlig, altså sige til bistandskontoret: nu er jeg ikke reelt enlig mere, og så 1. juli sige, at nu er jeg reelt enlig igen?

Så siger jeg selvfølgelig til folk: jo, det er rigtigt, sådan er det.

Det, der er det store spørgsmål, er selvfølgelig: hvorfor i alverden har man i disse forhandlinger valgt en så klumpedumpet løsning, når det drejede sig om at forbedre vilkårene for børnefamilierne? Er det eneste, man får ud af sin gode vilje og forbedringsiver, en proteststorm bl.a. fra de enlige forsørgere? Jamen forklaringen er, at man har valgt en løsning, som er komplet ufattelig for almindelige mennesker og for enlige forsørgere, men som selvfølgelig socialpolitiske ordførere, der har arbejdet med det i årevis, og en del skatteeksperter sagtens kan finde ud af. Men et mindstekrav må være, at vi prøver at lave nogle løsninger, som er forståelige for almindelige mennesker.

Min kritik går alene på, at det er dette ikke. Det er ikke specielt forståeligt, hvorfor det er lavet på den måde, at man det første halve år får, hvad skal vi sige, relativt lidt og det andet halve år relativt meget. Det er sådan, folk spørger mig: jamen betyder det ikke, at hvis jeg kunne gå op og sige, at jeg det første halve år altså alligevel ikke er reelt enlig, men så bliver det igen det andet halve år, så ville jeg tjene penge på det? Jo, siger jeg, det ville det da betyde, altså forudsat selvfølgelig, at der nu er hold i det osv.

[Tinning]

Det er den type ordninger, som er fuldstændig uforståelige, og som gør, at jeg siger, at så må vi bruge nogle ekstra penge på at rette op på det. Vi er nødt til at lave noget, som folk kan fatte, og jeg havde gerne set, at man var startet med at lave dette her enkelt og gennemskueligt.

Så havde SF ikke fremsat lovforslaget, og så var der slet ikke kommet nogen debat. Det havde heller ikke gjort noget.

(Kort bemærkning).

Agerschou (SF):

Nu tog hr. Tinning ordet ud af munden på mig, og det lover jo ikke godt for det videre samarbejde med VS!

Jeg havde en bemærkning til fru Aase Olesen, der vistnok fik sagt – og det kan være, fordi fru Aase Olesen forivrede sig – at enlige forsørgere med tre børn eller derover i overgangsordningen fik lidt mindre mere, og det er jo ikke sandt. I overgangsordningen er det faktisk sådan, at det almindelige børnetilskud er større end det forhøjede børnetilskud, og det er det, der er fuldstændig uforståeligt.

Når så fru Aase Olesen spørger, om SF ikke er klar over, at der også på årsbasis er tale om en forbedring for enlige forsørgere, så ved fru Aase Olesen jo godt, at det er vi klar over. Det fremgår jo med al ønskelig tydelighed af de bemærkninger, vi har lavet til forslaget.

Men det er som sagt fuldstændig uforståeligt for enlige forsørgere, at det faktisk i det første halve år kan betale sig økonomisk at modtage det almindelige børnetilskud i stedet for det forhøjede, og det er også grotesk og noget helt nyt i børnetilskudslovgivningen.

(Kort bemærkning).

Aase Olesen (RV):

Jeg diskuterer ikke en overgangsordning på et halvt år, men overgangsåret 1987, og det var det, jeg talte om. Men skal vi endelig tale om det halve år, så drejer det sig altså om en forskel på ca. 400 kr., når man har tre børn, men det rettes altså op i næste halvår, og det er det, jeg gerne vil understrege.

Så siger hr. Tinning, at folk spørger om disse erklæringer om at være reelt enlige, og

dér mener jeg, at man som folketingsmedlem kun kan svare én eneste ting, nemlig at man naturligvis ikke skal skrive falsk på noget tidspunkt. Hvis man er reelt enlig, skal man skrive under på, at man er reelt enlig, og er man det ikke, skal man selvfølgelig ikke skrive under på det. Hvis nogen vil begå dokumentfalsk, må det blive deres sag. Det kan vi ikke hindre nogen i ved at vedtage love herinde.

Så bliver der spurgt, hvorfor man laver loven så indviklet. Ja, det gør man faktisk ikke. Den er ikke særlig indviklet. Jeg sagde, at man var indstillet på af hensyn til overgangsordningerne med de lempelser, der findes med hensyn til rentefradrag, at spare et provenu ved først at sætte ordningen i kraft 1. juli. Derved kom især én gruppe mennesker i klemme: dem, der havde store renteudgifter og børn. Det var dem, vi ville tage hensyn til. Hvordan kunne vi komme de lavtlønnede familier til hjælp? Det kunne man præcis ved at fordoble det indtægtsregulerede børnetilskud. Derfor var det en såre nem og administrerbar ordning.

(Kort bemærkning).

Tinning (VS):

Det mest utrolige er da, at fru Aase Olesen kan få sig til på nuværende tidspunkt at sige: det er jo ikke særlig indviklet, det her, når hele baggrunden for, at spørgsmålet overhovedet er til behandling, er, at der er en lang række mennesker, som altså ikke kan forstå, hvorfor det er lavet på denne måde. Det forekommer indviklet, og det nytter ikke noget, at vi som politikere så siger: jamen det er det ikke, og hvis det forekommer indviklet, så må det være folks eget problem! Det er for indviklet, og det er uforståeligt for masser af enlige forsørgere.

Jeg forstår selvfølgelig godt ærgrelsen hos dem, der har villet vise så meget god vilje, når de så bare skal høre kritik, men ansvaret ligger altså hos regeringspartiernes forhandlere, hos de Radikales forhandlere, hos Socialdemokratiets forhandlere. Det er dem selv, der har fået gjort tingene så komplet uforståelige.

Så til dette med at skrive falsk. Det, jeg sagde, var, at når folk ringer og spørger mig, om det er rigtigt, at det forholder sig sådan, at hvis man har tre børn eller derover, vil det være en økonomisk fordel, at man det første

[Tinning]

halve år ikke er reelt enlig og det andet halve år er det, så har jeg selvfølgelig fortalt, hvordan økonomien hænger sammen. Jeg har selvfølgelig ikke stået og sagt her fra Folketingets talerstol, at jeg opfordrede folk til dokumentfalsk. Det vil fru Aase Olesen i øvrigt også kunne overbevise sig om ved at lytte til båndet. Det står jeg da ikke heroppe og siger.

(Kort bemærkning).

Agerschou (SF):

Jeg vil gøre fru Aase Olesen opmærksom på, at forhøjet børnetilskud modtager man via en ansøgning, og dér skal man skrive under på, at man er reelt enlig. Almindeligt børnetilskud får man automatisk, og der kan under ingen omstændigheder være tale om dokumentfalsk, fordi man trækker sin ansøgning om forhøjet børnetilskud tilbage. Jeg ved godt, at jeg har fået et andet svar via to spørgsmål, jeg har stillet socialministeren. Det tager jeg bare som udtryk for, at man kan få jurister i centraladministrationen til at skrive hvad som helst for at beskytte systemet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Samtykke til behandling:

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Da lovforslag nr. L 214 i omtrykt form først er omdelt i går, kan den sidste sag på dagsordenen kun med Tingets samtykke behandles i dette møde. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Man gik da til:

8) Første behandling af lovforslag nr. L 214:

(559)

Forslag til lov om ændring af lov om beskattning af fortjeneste ved afståelse af aktier m.v. (Beskatning af udlodning ved ophør af visse andelsselskaber m.v.).

Af Thoft (SF) m.fl.

(Fremsat 5/3 87).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

Det lovforslag, som hr. Thoft – som i øvrigt ikke er til stede i salen – og andre medlemmer af SFs gruppe har fremsat, går ud på at gøre likvidationsudlodninger skattepligtige i videre omfang end i dag.

Efter aktieavancebeskatningsloven er det jo således, at der normalt ikke sker beskattning, når en andelshaver konstaterer en fortjeneste i forbindelse med likvidationsudlodninger når bare likvidationen finder sted mere end 3 år efter, at vedkommende er blevet andelshaver, og udlodningen i øvrigt sker i det kalenderår, hvor likvidationen beslutes. Likvidationen sidestilles således med overdragelse af andele.

Denne skattefrihed vil hr. Thoft m.fl. nu ophæve for så vidt angår de andelshavere, der ejer deres andele som led i deres erhvervsmæssige virksomhed. Baggrunden for lovforslaget er, at andelsselskaberne, når visse betingelser er opfyldt, bliver beskattet ganske lempeligt. Forslagsstillerne finder det derfor urimeligt, at den formue, der derved kan opspares, ikke bliver beskattet, når den overgår til andelshaveren selv.

Til lovforslaget vil jeg gerne sige, at regeringen ser positivt på det. Regeringen er opmærksom på de problemer, man med lovforslaget peger på, og som man hermed har taget initiativ til at afbøde.

Dernæst må jeg desværre sige, at lovforslaget teknisk set ikke er særlig godt. Således fremgår det ikke tydeligt af forslaget, om det er hele udlodningen, hr. Thoft har tænkt sig skal beskattes, eller om det kun er den fortjeneste, der konstateres ved udlodningen. På baggrund af forslagens bemærkninger går jeg dog ud fra, at det kun er fortjenesten, der skal beskattes.

Lovforslaget er også begrænset til kun at omfatte likvidationssituationen, medens fortjenester, der konstateres ved almindelige